

kaldte Professore, en til Altona indkaldt Observator, en til Kjøbenhavn indkaldt Professor, foruden to Englændere, ansatte ved Marinens Dampmaskinvaesen; af dem, der ikke saaledes fik Indfødsret af Hensyn til Statstjenesten, havde de Fleste været her i Landet over 15 Aar, 1 paa trettende Aar, 3 paa tolvte; kun en Overspillemand og en Stabstrompeter (en Klasse, der før iaar kun forekommer denne ene Gang og i disse to Anbidder) talte kun 10 Aars Ophold.*) Ved Lov 31te Marts s. A. kom 6 Personer til, af hvilke een kun havde opholdt sig 8 Aar her i Landet; der paaberaabtes for ham, at han i Kjøbenhavnske Grundeierdomme havde indestaende en Formue, der bethdelig oversteg det Beløb, der efter Forordn. 15 Jan. 1776 vilde have beværet ham til Naturalisationspatent; een, der var bosat i Haderslev, havde kun opholdt sig i Landet i 9 Aar. Under 8de Decbr. 1859 gaves der 12 Personer Indfødsret; af dem havde een kun været 9 Aar i Landet; men han var Søn af en tilbagevendt danskfødt Fader. I 1860 og 1861 forelagdes intet Lovudkast om denne Gjenstand; et i 1862 forelagt, ifølge de daværende Forhold paa en særegen Maade formuleret Udcast om 41 Personer blev ikke til Lov; men i 1863 gaves ved Lov af 26de Mai Indfødsret i Kongeriget og Slesvig til 59 Personer, derimellem de forhen foreslaaede 41; naar man holder en til Petri Kirke i Kjøbenhavn indkaldt Præst og en Søn af en dansk Moder, der efter flere Aars Skolegang her var bleven Student i Kjøbenhavn, udenfor Beregningen, havde af de Tydfere, der fik Indfødsret, 3 opholdt sig i Landet paa 11te Aar (af dem den ene vundet begge Sølvmedailler ved Kunstacademiet som Architect), 3 paa 12te, en paa 14de, de øvrige alle over 15. I 1864 og 1865 har ikke været forhandlet om Indfødsrets Meddelelse. Indfødsretten søgtes, med en enkelt slesvigsk Undtagelse fra 1863; af saadanne Per-

soner, der opholdt sig i Hertugdømmerne, alene af Hensyn til offentlige Stillinger, til hvilke den krævedes. Imellem dem, der have opnaaet Indfødsret, var een Italiener, fire Englændere (alle indtraadte i Statstjeneste), Resten Nordmænd, Svenske og i størst Antal Tydfere.

En ganske særegen Klasse imellem Ansøgerne om Indfødsret udgjøre, som allerede ovenfor antydet, de, der ikke som Borne selv ere indvandrede, men som i Barndomsalderen ere bragte hertil af Andre, enten af danskfødte Fædre eller Mødre, der vende tilbage fra Ublandet, eller af indvandrede Fremmede, og som her have faaet deres Underviisning og Uddannelse paa Dansk i danske Omgivelser. Naar sige Personer, efterat være komne til Skjelsaar og Alder, søge Indfødsret, synes den ligesom at burde gives dem, saafremt ikke en positiv Hindring, navnlig paadragen Straf, er tilstede. Vi troe, at denne Betragtning maade uden Betænkelighed kan udstrækkes til alle, der før Confirmationsalderen ere komne hertil og siden stadig bleve her; medmindre de ved udelukkende fremmedartet Underviisning (i Skoler med fremmed Sprog eller af fremmede Huuslærere) ere holdte udenfor dansk Paavirkning. Til denne Klasse henhøre i det nu foreliggende Lovudkast Nr. 9, Nr. 37—39, Nr. 47 og næsten ogsaa Nr. 25, der kom her til Landet i en Alder af 15 Aar og har levet her 51 Aar. Ved dem, der som Borne selv ere bragte ind i Landet, er naturligvis et pletfrit Rygte den første Betingelse; men denne Forbring kan (undtagen ved dem, der indkaldes til offentligt Hverv) uden Ubillighed udstrækkes til, at Vedkommende i sin Kreds skal have vundet en vis Velvilje og Anerkjendelse som den, der virkelig har sluttet sig til det danske Hjem. I intet Tilfælde burde vel altsaa sænes (saafremt Ansøgerne ikke, som de Militaire, staae udenfor en egentlig Communalforbindelse) vedkommende Communalbestyrelses omend almindelig udtrykte, saa dog positive anbefaling; nu bestaaer den i Motiverne paaberaabte anbefaling ubestriben i den blotte Erklæring, at Intet vides at være til Hinder for det Ansøgte; i et enkelt Tilfælde i nærværende Lovudkast (Nr. 17) paaberaabes alene Overpræsidentens anbefaling, i andre Overpræsidentens og een

*) Gaavel ved Præsten til St. Petri Kirke som ved de fleste Professore indtraadte foruden det almindelige Hensyn til offentlig Tjeneste det særlige til Tilfagnet i Forordn. 15de Jan. 1776 § 5 a, ligesom § 5 b kunde anvendes paa de i 1858 optagne engelske Maskinmestere.